

SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL DE JUSTÍCIA DE LA UNIÓ EUROPEA DE 21 DE DESEMBRE DE 2016

En data 9 de maig de 2013, el Tribunal Suprem dictà sentència declarant abusives les clàusules sòl, considerant que els consumidors no havien estat informats adequadament sobre la càrrega econòmica i jurídica que els imposaven aquelles clàusules, donat que "resultaban gramaticalment intel·ligibles para los consumidores", però a la vegada va limitar els efectes d'aquella declaració de nul·litat, en el sentit que només es podien reclamar les quantitats indegudament abonades des de la data d'aquella sentència (9/5/2013).

Posteriorment, les demandes presentades per varis particulars, davant del Jutjat Mercantil n.º 1 de Granada i l'Audiència Provincial d' Alacant, provocaren que, davant dels dubtes, aquests suspenguessin els respectius procediments i formulessin varies qüestions de prejudicialitat davant del Tribunal de Justícia de la UE, per preguntar si la limitació de los efectes de la declaració de nul·litat a partir de la data de la sentència del Tribunal Suprem (9/5/2013) és compatible amb el previst en l'art. 6, apartat 1, de la Directiva 93/13 sobre clàusules abusives, ja que, segons la Directiva, aquelles clàusules no vincularan als consumidors.

Finalment, en dataa de 21 de desembre del 2016, el Tribunal de justícia de la Unió Europea ha estimat las pretensions dels particulars, en el sentit que limitar la retroactivitat de la devolució de les quantitats indegudament abonades a l'entitat bancària, a maig del 2013, s' oposa al dret comunitari, que en la pràctica equival a reconèixer la retroactivitat total des de la firma del contracte de préstec hipotecari amb el Banc. Textualment resol:

"De lo anterior se deduce que una jurisprudencia nacional -como la plasmada en la sentencia de 9 de mayo de 2013- relativa a la limitación en el tiempo de los efectos jurídicos derivados de la declaración del carácter abusivo de una cláusula contractual, en virtud del artículo 6, apartado 1, de la Directiva 93/13, solo permite garantizar una protección limitada a los consumidores que hayan celebrado un contrato de préstamo hipotecario que contenga una cláusula suelo con anterioridad a la fecha del pronunciamiento de la resolución judicial mediante la que se declaró dicho carácter abusivo. Así pues, tal protección resulta incompleta e insuficiente y no constituye un medio adecuado y eficaz para que cese el uso de dicha cláusula, en contra de lo que establece el artículo 7, apartado 1, de la citada Directiva..." (punto 73).

"En tales circunstancias, dado que para resolver los litigios principales los órganos jurisdiccionales remitentes están vinculados por la interpretación del Derecho de la Unión que lleva a cabo el Tribunal de Justicia, dichos órganos jurisdiccionales deberán abstenerse de aplicar, en el ejercicio de su propia autoridad, la limitación de los efectos en el tiempo que el Tribunal Supremo acordó en la sentencia de 9 de mayo de 2013, puesto que tal limitación no resulta compatible con el Derecho de la Unión..." (punto 74).

En definitiva, no dubti en posar-se en contacte amb Puig i Rubio Advocats per reclamar totes aquelles quantitats ingressades indegudament al seu banc en virtut d'una clàusula sòl nul·la.